

[Glensgård.]

for, at vi har fået en opsparingsordning kaldet indenlandslån? Denne fastlåsning af likvid kapital vil jo ikke ligefrem styrke vores erhvervsliv og vil således medvirke til nye virksomhedslukninger.

Regeringen vil nu sikre sig, at der bliver oprettet en statslig fond til at afhjælpe de problemer, der kan blive for de virksomheder, der kommer i økonomisk krise. Det virker ligesom slangen, der tror, den kan leve af at bide sig selv i halen. Det er ikke fremskridtspolitik. Vi ønsker at gribe om ondets rod.

Parti lederne i gammelpartierne er stort set de samme, som i de glade 1960'erne beviste, at de ikke havde dygtighed, fantasi og styrke nok til at styre landet under fornuftige, gode vilkår. Det er dem, der har hovedskylden for, at vor økonomi er blevet så svag, at vi røg ud i den store katastrofe, lige så snart vanskelighederne meldte sig. Heraf kan vi lære, at vi ikke skal lade os narre ind i traditionelle løsningsmodeller à la hr. Per Hækkerup m. fl.

En snes gange eller mere har disse gammelpolitikere fortalt os, at nu havde de løsningen, som klarede Danmarks problemer for bestandig, men hver gang har det vist sig ganske få måneder efter, at ofrene blev båret forgæves, og at det blot gik værre og værre. Årsagen hertil har været, at politikerne ikke har villet eller ikke har haft mod til at gøre noget ved grundskavanken i dansk økonomi: de svulmende offentlige udgifter. Helbredelsesmetoden er derfor ganske logisk: at indskrænke pengeforbruget hos stat, amt og kommune.

Vi er nu imidlertid kommet så nær katastrofens rand, at der må handles drastisk og resolut, og vi kun kan tillade os løsninger, som mildner inflationen, hjælper vor dødsfarlige valutamangel, mindsker de direkte skatter og afskaffer den ulykkelige arbejdsløshed.

De foreliggende lovforslag fremsat den 19. marts 1975 af handelsministeren betyder et omkostningsfordyrende led, som medvirker til, at den linje, som vælgerne lagde den 9. januar, ikke længere kan føres ud i livet. Jeg er ganske klar over, at det heller ikke er socialdemokratisk tankegang at mindske de offentlige udgifter og dermed bane vej for en skattelettelse.

Ser vi på lovforslaget om finansieringsbi-standen til de veldrevne virksomheder i nød, som man kaldte det under sidste valgkamp, vil jeg gerne fra handelsministeren have en nærmere belysning af § 3, formålsparagrafen. Er det ministerens opfattelse, at hovedbetingelsen for støtte skal ligge i antallet af arbejdstagere? Det er sikkert den betydning, regeringen bruger i sine oplysninger til dansk arbejderbevægelse, men det er ikke altid sådan, at en virksomhed med mange arbejdstagere er en veldrevet virksomhed set med en økonoms øjne. Mange store gennemrationaliserede virksomheder bidrager til vor slunkne valutakasse med kolossale beløb uden at have det store antal arbejdstagere. Såfremt ministeren også ønsker at hjælpe disse virksomheder, må ministeren være opmærksom på, at det ofte netop er disse virksomheder, der har det største kapitalbehov.

Efter § 4, stk. 2, ser det ud til, at det er den kommende ledelse af fonden, der skal fortælle erhvervsvirksomhedsledelsen, hvordan produktionen skal drives. Hvis der menes noget andet med dette stk. 2 i § 4, tror jeg, ministeren skulle have brugt et andet ordvalg.

Når man derefter ser på fondens ledelse, er det ministerens opfattelse, at et sådant team har mulighed for at vurdere, om maskinfabrikken X i Skagen eller entreprenørfirmaet Y i Glostrup drives på en ansvarlig måde. Eller er det ikke nærmere sådan, at ministeren med oplysninger fra forbindelser som f. eks. Arbejderbevægelsens Erhvervsråd og LO mener at kunne påvirke udviklingen inden for industrien i retning af de linjer, der ønskes fra disse to organisationers side?

I § 6 fastsættes det, at fondsledelsen selv bestemmer sin forretningsorden og fondens vedtægter. Helt ærligt: kunne ministeren ikke have fuldendt det arbejde, ministeren omtaler i sin skriftlige fremsættelse, femte afsnit?

Forslaget, som det er fremlagt for folketinget, minder nærmest om et moderne statsstøttet kunstværk uden hoved og hale, ja, måske mest det første.

Ministeren siger i sin skriftlige fremsættelse således — jeg tillader mig at citere:

„... at fondens vedtægter og praksis udformes således, at loven vil blive admini-